

VÉF Minősegbiztosítás

A Szociális Munka Szak minősegbiztosítási kérdőíveinek összesített eredményei 2022/2023. tanév

A Veszprémi Érseki Főiskola 2022/23-as tanévének februári és júniusi záróvizsga időszakában, szociális munka szakon sikeres záróvizsgát tett hallgatók körében végeztünk elégedettségi felmérést. A felmérés kérdőíve a hagyományoknak megfelelően három fő területet ölelt át ebben az évben is. Ezek közül az első a szociális munka szakmai alapjainak elsajátításával, a szak elvégzésével kapcsolatosan kért szubjektív értékelést a hallgatóktól. A második a képzéssel és az oktatókkal, illetve a tárgyi- és egyéb körülményekkel való elégedettséget vizsgálta, míg a harmadik a hallgatók munkaerő-piaci helyzetének és jövőbeni szakmai terveinek feltérképezésére irányult. A kérdőívet a két záróvizsga időszakban összesen 9 fő végzős hallgató töltötte ki. A friss diplomások többsége (7 fő) 2019-ben kezdte meg a képzést, vagyis a mintatanterv szerint tudott haladni tanulmányaival. Az anonim kérdőívek mind zárt, mind nyitott kérdéseket tartalmaztak, melyek eredményeinek alábbi rövid összefoglalását az érvényes válaszok figyelembevételével készítettük el.

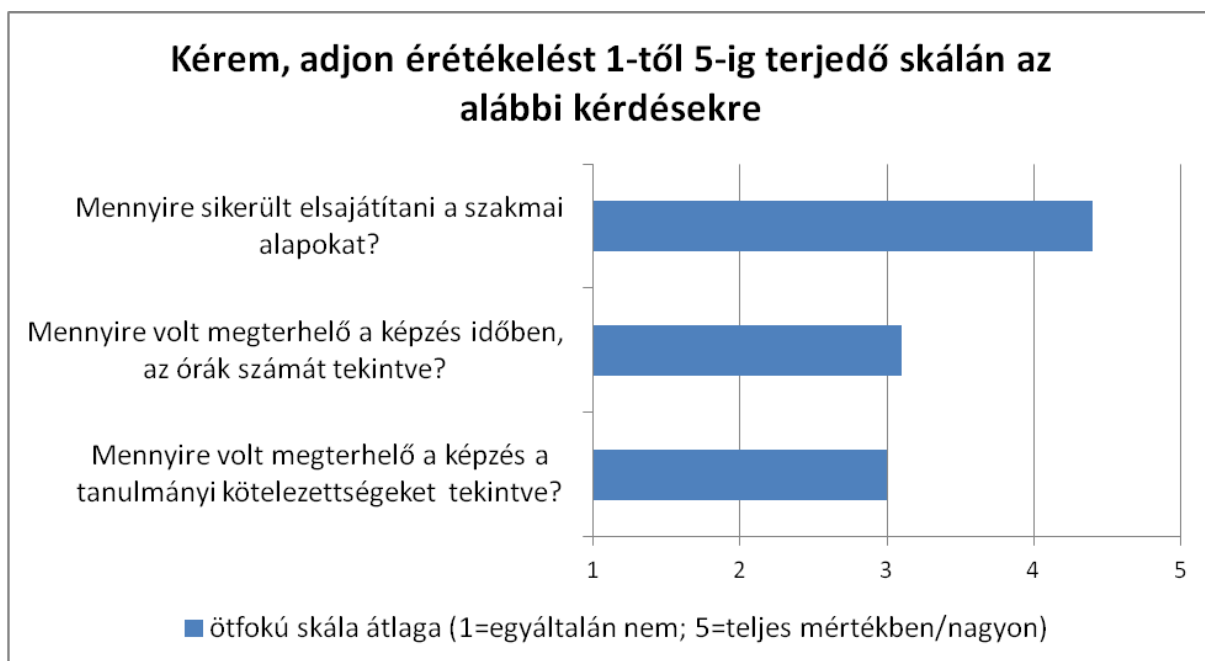
I. A szakma elsajátítása, a szak elvégzése

A kérdőív első kérdését követően, mely a záróvizsga időpontját rögzítette, a főiskolán folytatott tanulmányaik útján megszerzett új szakmájuk, hivatásuk átfogó értékelésére kértük meg hallgatóinkat, és kértük őket, hogy alkossanak szubjektív véleményt arról, mennyire sikerült elsajátítaniuk a szakmai alapokat. Rákérdeztünk arra is, hogy a képzésük folyamán mennyire érzékelték megterhelőnek a szak elvégzését, akár az órák számát, akár a tanulmányi kötelezettségeiket tekintve. Mindhárom esetben a válaszokat egy-egy ötfokú Likert-skálán vettük fel, ahol az 1-es az „egyáltalán nem”, míg az 5-ös a „teljes mértékben”, vagy „nagyon” értékelést jelentette. Az eredmények alapján elmondhatjuk, hogy a hallgatók úgy gondolják, hogy a szakmai alapokat meglehetősen jól el tudták sajátítani (az értékelések átlaga 4,4). A képzést, vagyis a szak elvégzését nem érezték különösebben megterhelőnek a végzetek, sem

a képzések óraszámát tekintve (átlag: 3,1), sem a tanulmányi kötelezettségek terén (átlag: 3,0) (lásd: 1. sz. ábra.).

1. sz. ábra

II. Elégedettség az oktatókkal, a tárgyi és egyéb körülményekkel

A második fő témakör esetében az oktatókkal, a képzés tárgyi- és egyéb körülményeivel kapcsolatosan vizsgáltuk meg a hallgatói véleményeket, egy-egy állítás helytállóságának értékelése útján. Itt elsősorban arra voltunk kíváncsiak, hogyan látják a hallgatók az oktatóik munkáját, egyrészt felkészültségük, másrészt segítőkész és humánus hozzáállásuk tekintetében. Továbbá választ vártunk arra is, hogy a képzést kellőképpen gyakorlat-orientáltak tartották-e a diákok, és mennyire vélték összességében megfelelőnek a képzésükkel kapcsolatos tárgyi feltételeket. Végül értékeltettük velük, hogy mennyire tartják helytállónak azt az állítást, mely szerint a főiskolán megfelelő közösségi élet folyt, illetve, hogy a főiskola hitéleti szempontból is sokat nyújtott számukra. A diákok az egyes kérdésekre szintén ötfokú skálán adhattak választ, amelyek átlagait a 2. sz. ábra foglalja össze.

2. sz. ábra

A második fő területtel összefüggésben a kérdőív tartalmazott kettő nyitott kérdést is, melyek keretében a diákok a képzés erősségeit és gyengeségeit fogalmazhatták meg.

Az erősségek között felsorolt válaszok az oktatók munkájára, a képzés jellegére, a tanár–diák kapcsolatra, illetve az oktatásszervezés jellemzőire vonatkoztak. A végzett hallgatók úgy látták, hogy az oktatók felkészültek, tudásukat nagyon hatékonyan adták át, mindemellert segítőkészek, humánus beállítottságúak és a hallgatókat szolidaritásra nevelik. A képzéssel kapcsolatosan volt, aki kiemelte, hogy „a főiskola erőssége az egyházi, hittudományi jelleg”, mások a képzés emberközpontú, széleskörű elméleti ismereteket nyújtó oldalát hangsúlyozták. Többen is említették a családi, támogató légkört, és szintén erősségként sorolták fel a hallgatók-oktatók közötti közvetlen kapcsolatot. Egy-egy esetben pedig a színvonalas, könnyen hozzáférhető tananyagokat, vagy a rugalmas határidőket említették.

A gyengeségek között a válaszadók az alacsony hallgatói létszámmal párhuzamosan megjegyezték, hogy véleményük szerint nem irányul elegendő médiafigyelem a főiskolára, ezért a képzés szélesebb körben történő meghirdetését javasolták. Néhányan a „segítő

beszélgetések”-ből többet, míg a szakmai készségeket nem fejlesztő tantárgyakból kevesebbet igényeltek volna. Volt, aki kommunikációs tárgyakat, beszédtechnika- és önismeret órát hiányolt, vagy a könyvtár nyitvatartási idejét kifogásolta. A válaszok között leggyakrabban a gyakorlatorientált órák hiánya jelent meg, és olyan is akadt, aki úgy látta, hogy „nagyon hasznos lenne több közös intézménylátogatáson részt venni, vagy az intézményekből szociális munkást hívni, hogy beszéljen a mindennapok kihívásairól és sikereiről, a valóságról”.

Mindezek mellett fontos szem előtt tartani, hogy a kérdőívet kitöltő hallgatók képzési időszakának jelentős része a koronavírusjárvány által érintett tanévekre esett. A gyakorlati helyként szolgáló szociális ellátó intézmények lezárása, illetve a főiskolán bevezetett távoktatás jelentősen lecsökkentette a személyes kontaktusok, a szociális szakemberekkel történő találkozások és a gyakorlati órák számát.

III. Munkaerő-piaci helyzet és jövőre vonatkozó karriertervek

A harmadik nagy terület kérdései körében a végzősök munkaerő-piaci helyzetét, illetve a jövőre vonatkozó karrierterveiket tudakoltuk. A kérdések arra irányultak, hogy van-e már a hallgatóknak a munkaerő-piacon valamilyen, a végzettségüknek megfelelő munkalehetőség kilátásban, illetve bárki közülük kapott-e már biztos állásajánlatot, esetlegesen van-e valaki, aki a záróvizsgát megelőzően már el is helyezkedett a szakmájában. A diákok zöme (78%) a záróvizsgája napján már rendelkezett a végzettségének megfelelő állással, míg ötödük arról tudott beszámolni, hogy ugyan végzettségének megfelelő állása még nincs, de biztos állásajánlata már van (3. sz. ábra).

Diplomásaink külföldi munkavállalási hajlandóságát is vizsgáltuk, és megkérdeztük azt is, hogy a számukra releváns célország mely nyelvterületen helyezkedik el. A sikeres záróvizsgát tett hallgatók közül 2 fő tervezi a külföldi munkavállalást, az egyik hallgató angol, a másik német nyelvterületen. A külföldi tapasztalatszerzést azonban a végzettek időben későbbre halasztották, az csupán a hosszabb távú karriercélok között szerepel. A hazai munkaerő-piacon egyelőre ők nem rendelkeznek végzettségüknek megfelelő állással, de rendelkeznek biztos állásajánlattal.

3. sz. ábra

A jövőre irányuló tervek körében a továbbtanulási szándékot is igyekeztünk feltárni. A továbbtanulásra, továbbképzésre vonatkozó elképzelések a diákok kétharmadánál, tehát hat főnél jelentek meg, közülük négyen fogalmazták meg, hogy mely szakterületen, vagy mely felsőoktatási intézményben folytatnák tanulmányaikat. Egy hallgató esetében a szociális munka mesterfokozatának megszerzése a cél. Egy másik válaszadó a Veszprémi Érseki Főiskolára vagy a Pécsi Tudományegyetemre, míg ketten szakirányú továbbképzésre (mentálhigiéné, családtudomány) szeretnének jelentkezni.

Veszprém, 2023. július 10.

Dr. Ivony Éva
főiskolai docens
Szociális Tanulmányok Tanszék